

יבחר גנאור

כשאתה

עמק מתחת לביתי
מגמה דוחקת סלעים
נגה לא נראה
ורק הרגשים
לעתים חשים
בקול הסדקות הצורים
בשנוי בשטף החם.

*

מגלגלת את כבד בריתי
כנגד כוח המשיכה
וקשה דרכי למעלה.

רק לא לאבד אחיזה
לא להתרסק מחדש
אל רכותך

כמונו

קשורים לגג מכונית דוהרת
שני זוגות אופנים
רועדים
כידון בצד כידון
זה בזה כמעט
נוגעים.

מתוך מי את?

נעה טל

אגל טל על קוץ

שירי הייקו

*

בחיוך תינוק
קרן אור רך בוחקת
שלות הבקר

*

עין רואה צבעים
אזן שומעת קולות
פה אינו צוחק

*

קול צעיר זועם
חרש נשמע באזן
אין מכשיר שמיעה

*

קריאת הגבר
רמה לעת השחר
ערב - הס נשמע

*

אור שמש סמא
בגן סערת צבעים
ואין פנת צל

מתוך אמצע הלילה שלי

שלמה אביו

כשוך הרוחות

שוב איני רוצה שתבוא.
כבר חדלה לדור בתוכי,
ואין בי, אין בי, געגוע.
בטוחני שאף את שמה
ימחה הזמן חיש. תמה
אני עכשו מה טלטלני
וכעלעול העלה באבק
יצרים שנשונים מכבר.
אולם, בשך הרוחות,
גדם חזיון התעתועים.
בכפי גביע מים מרים.

Quo Vadis

עודך חי כלפי חוץ
– ופנימה מתמוטט.
אין טעם להשתפך,
כי איש אינו קולט
בעודך כאן וכעת,
איך בבדוד כואב
מלהיות מת –
להיות ריק באמת.

מתוך אבק כוכבים, אדם